

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžo/6/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014200157
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7014200157.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Ľubice Filovej v právnej veci žalobcu: Bc. U. K., bytom K., zastúpeného advokátskou spoločnosťou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm, s.r.o., IČO: 47 237 406, so sídlom Kmeťova č. 26, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: KM-OLVS-120/2013/OPK z 05. decembra 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 01. októbra 2014, č.k. 2S 51/14-68, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 01. októbra 2014, č.k. 2S 51/14-68, m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného číslo: KM-OLVS-120/2013/OPK z 05. decembra 2013 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 987,31 € na účet právneho zástupcu žalobcu, AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm, s.r.o. do tridsiatich dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 01. októbra 2014, č.k. 2S 51/14-68, zamietol žalobu a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že preskúmaným rozhodnutím číslo: KM-OLVS-120/2013/OPK z 05. decembra 2013 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. KRPZ-KE-VO2-PS-496-009/2012 z 09.07.2013, ktorým bola žalobcovi podľa § 20 ods. 1 písm. a/ bod 3 a § 21 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov od 01.10.2002 priznaná náhrada za stratu na služobnom platu vo výške 393,53 € mesačne, a to vzhľadom na 21 rokov služby z čistého služobného platu dosiahnutého za celý kalendárny mesiac máj 2011, v ktorom bol zahrnutý prídavok za výsluhu rokov vo výške 42,7%, odvodený od trvania služobného pomeru v rozsahu 21 rokov podľa § 86 ods. 1 písm. h/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru.

Krajský súd mal preukázané, že žalobca bol v dobe od 08.06.2011 do 10.06.2011, od 22.06.2011 do 12.07.2011 a od 09.08.2011 do 30.09.2012 neschopný výkonu služby a z toho dôvodu poberal len dávky nemocenského zabezpečenia. Hoci od 01.09.2012 mal priznaný služobný plat vo výške 1176 €, výška čistého služobného platu za mesiac september 2012 po znížení o sumu zodpovedajúcu úhrnu poistného a preddavku na daň z príjmu zo závislej činnosti by činila len 882,63 €. Podľa názoru krajského súdu pre určenie výšky náhrady za stratu na služobnom plate je rozhodná výška čistého služobného platu dosahovaného pred skončením služobného pomeru. Nepochybil preto žalovaný, keď pri určení výšky tejto náhrady vychádzal zo sumy 900,21 €, predstavujúcej čistý príjem žalobcu za mesiac máj 2011, keď počnúc júnom 2011 žalobcovi boli z dôvodu dočasnej neschopnosti vyplácané aj dávky nemocenského zabezpečenia. Z uvedeného dôvodu považoval za nedôvodnú žalobnú námietku, že žalovaný mal vychádzať z posledného služobného platu, teda z platu, ktorý žalobca dosiahol v mesiaci september 2012.

Krajský súd súčasne za nedôvodnú považoval aj žalobnú námietku, že žalobca mal do služobného platu, rozhodného pre výpočet náhrady služobného platu podľa § 21 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. započítať prídavok za výsluhu rokov v rozsahu 48,8% z funkčného platu, nie v priznanom rozsahu 42,7%. Dospel totiž k záveru, že z ustanovenia § 84 ods. 2 a 3 zákona č. 73/1998 Z.z. a § 58 ods. 1 a 6 zákona č. 328/2002 Z.z. je rozdiel medzi dobou trvania služobného pomeru na účely platových náležitostí upravený zákonom č. 73/1998 Z.z. a dobou trvania služobného pomeru na účely nároku na dávku výsluhového zabezpečenia podľa zákona č. 328/2002 Z.z. Poukázal na to, že na rozdiel od zákona č. 328/2002 Z.z. sa za rok trvania služobného pomeru na účely platových náležitostí v zmysle zákona č. 73/1998 Z.z. považuje nielen doba 365 dní, ale aj doba tzv. prestupných rokov (366 dní). Správne orgány preto pri určení percentuálnej výmery prídavku za výsluhu rokov v rozsahu 42,7% správne vychádzali z trvania doby služby len v rozsahu 21 rokov.

Z uvedených dôvodov krajský súd považoval rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Žalobca napadol rozsudok krajského súdu včas podaným odvolaním. Namietol, že žalovaný v rozpore so zákonom nesprávne hodnotil na účely náhrady straty na služobnom plate dĺžku odbornej praxe, keď výpočet tejto dĺžky na podklade zákona č. 73/1998 Z.z. je pre žalobcu zjavne znevýhodňujúci; výhodnejší výpočet vyplýva zo zákona č. 328/2002 Z.z. Má jednoznačne za to, že absencia doplňujúcich ustanovení v zákone č. 73/1998 Z.z., na základe ktorých sa za obdobie jedného roka má považovať 365 dní, je iba nedôslednosť zákonodarcu a nie jeho účel. Po dovŕšení odbornej praxe 21 rokov, v danom prípade 21 rokov a 2 dni by preto v žalobcovom prípade percentuálny podiel prídavku za výsluhu rokov podľa § 86 ods. 2 písm. i/ a ods. 7 zákona č. 73/1998 Z.z. mal byť 48,8% a nie 42,7% podľa písm. h/ tohto ustanovenia.

Pokiaľ ide o určenie mesiaca máj 2011, ktorý žalobca odpracoval celý, ako mesiaca rozhodného na určenie výšky služobného príjmu, žalobca namietol nesprávnosť záveru krajského súdu o zákonnosti tohto postupu žalovaného pri aplikácii ustanovenia § 21 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. Zdôraznil, že podľa jeho názoru mal žalovaný vziať do úvahy mesiac september, a to v takej výške, v akej by žalobcovi za obvyklých podmienok a správneho výpočtu prislúchal.

Z uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne žiadal, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, vyčíslených v prvostupňovom konaní sumou 1 114,11 € + 70 € za zaplatený súdny poplatok, ako aj trov konania odvolacieho a to za trovy spojené s právnym zastúpením vo výške 170,44 € + 70 € za zaplatený súdny poplatok.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Poukázal na to, že žalobca v odvolaní proti rozsudku krajského súdu namieta nesprávny právny záver

krajského súdu, avšak neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti. Mal za to, že súd nemôže preskúmať rozhodnutie nad rámec v žalobe vymedzený, iba ak rozhodnutie trpí takými vadami, ku ktorým musí prihliadnuť bez ohľadu na to, či taký nedostatok rozhodnutia bol namietnutý.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Odvolanie proti rozsudku krajského súdu bolo podané pred 01.07.2016, preto sa odvolacie konanie riadi ustanoveniami zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v rozsahu žaloby a v medziach odvolania bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o náhrade za stratu na služobnom plate.

V zmysle § 84 ods. 2 písm. b/ a ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. jednou zo zložiek služobného platu policajta je prídavok za výsluhu rokov.

Policajtovi v stálej štátnej službe patrí za dobu štátnej služby prídavok za výsluhu rokov určený percentuálnym podielom z funkčného platu odstupňovaný podľa dĺžky započítanej odbornej praxe, a to od 18 do 21 rokov 42,7%, resp. od 21 do 24 rokov 48,8% (§ 86 ods. 1 písm. i/, h/ zákona č. 73/1998 Zb.).

Podľa § 86 ods. 7 zákona č. 73/1998 Z.z. prídavok za výsluhu rokov vo vyššom pásme patrí policajtovi od prvého dňa mesiaca, v ktorom dosiahol počet rokov potrebný na postup do vyššieho pásma.

Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že navrhovateľovi bola Personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach č. 337 z 24.11.2000 ako odborná prax pred prijatím do služobného pomeru príslušníka Policajného zboru započítaná doba v rozsahu 2 roky. Jeho služobný pomer policajta trval od 01.10.1993 do 30.09.2012 (19 rokov).

Zákonodarca v § 58 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov ustanovil, že rok trvania služobného pomeru na účely tohto zákona je 365 dní. Taká definícia roka trvania služobného pomeru však v zákone č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru absentuje. Odvolací súd na tom základe dospel k záveru, že pri určovaní percentuálneho podielu z funkčného platu na účely prídavku za výsluhu rokov (§ 84 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 86 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z.) nemožno prihliadať na tzv. prestupné roky s 366 dňami. Podľa názoru odvolacieho súdu preto žalovaný na účely určenia prídavku za výsluhu rokov správne žalobcovi započítal len 21 rokov (2 roky započítateľnej odbornej praxe + 19 rokov služby) a výšku tohto prídavku určil v percentuálnej výmere 42,7% v súlade s § 86 ods. 1 písm. h/ zákona č. 73/1998 Zb.

Vzhľadom na uvedené nemožno obdobie, považované za dobu trvania služobného pomeru policajta na účely dávky výsluhového zabezpečenia podľa zákona č. 328/2002 Z.z. považovať za dobu trvania služobného pomeru aj na účely náhrady za stratu na služobnom plate ako dávky úrazového zabezpečenia podľa tohto zákona.

Z uvedeného dôvodu ani odvolací súd nepovažoval za dôvodnú žalobnú námietku žalobcu, že do služobného platu mu mal byť započítaný prídavok za výsluhu rokov v percentuálnej miere 48,8% z funkčného platu podľa § 86 ods. 1 písm. i/ zákona č. 73/1998 Z.z.

Žalobca v žalobe namietal, že pri určení výšky jeho služobného platu policajta žalovaný v rozpore s ustanovením § 21 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. vychádzal z čistého služobného platu, ktorý žalobca dosiahol za posledný celý odpracovaný kalendárny mesiac, a to máj 2011. Podľa názoru žalobcu mal žalovaný pri výpočte náhrady za stratu na služobnom plate vychádzať z čistého príjmu žalobcu dosahovaného v mesiaci september 2012, pri súčasnej akceptácii navýšenia platu z dôvodu jednotlivých prídavkov a príspevkov k služobnému platu.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobca bol uznaný invalidným s mierou schopnosti vykonávať primerané civilné zamestnanie zníženou o 35% a že mu bol z titulu služobného úrazu od 01.10.2012 priznaný invalidný výsluhový dôchodok vo výške 504,68 € mesačne.

Ani z rozhodnutia žalovaného, ani z prvostupňového rozhodnutia nie je zrejmé, odkedy-dokedy boli žalobcovi v období pred skončením služobného pomeru vyplácané nemocenské dávky a odkedy-dokedy mal nárok na služobný plat. Z administratívneho spisu však vyplýva, že navrhovateľ bol neschopný výkonu služby od 08.06.2011 do 10.06.2011, od 22.06.2011 do 12.07.2011 a od 09.08.2011 do 30.09.2012.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. náhrada za stratu na služobnom plate policajta alebo služobnom príjme profesionálneho vojaka alebo vojaka prípravnej služby pri uznaní invalidity sa poskytuje v takej výške, aby sa spolu so služobným platom policajta, služobným príjmom profesionálneho vojaka, príjmom zo zárobkovej činnosti, výsluhovým príspevkom, výsluhovým dôchodkom, invalidným výsluhovým dôchodkom rovnala služobnému platu policajta alebo služobnému príjmu profesionálneho vojaka dosahovaným pred skončením služobného pomeru a u vojaka prípravnej služby služobnému príjmu, ktorý by dosiahol pri výkone základnej funkcie, na ktorú sa štúdiom alebo výcvikom pripravuje, zníženú o sumu zodpovedajúcu úhrnu poistného na nemocenské zabezpečenie, výsluhové zabezpečenie, zdravotné poistenie, preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti a z funkčných požitkov. Na príjem zo zárobkovej činnosti sa neprihliada, ak policajt alebo profesionálny vojak bol uznaný za invalidného, pričom miera schopnosti vykonávať primerané civilné zamestnanie je znížená o viac ako 49%.

Z citovaného ustanovenia podľa názoru odvolacieho súdu nevyplýva, že by sa za služobný plat dosahovaný pred skončením služobného pomeru mal považovať čistý služobný plat dosiahnutý len za celý kalendárny mesiac.

V zmysle § 84 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. služobný plat patrí za výkon služby.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. v znení účinnom do 30.04.2013 policajt, ktorý sa stane dočasne neschopným v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania okrem prípadov uvedených v § 7, má prvých desať dní nárok na služobný plat podľa osobitného predpisu určený zo služobného platu, ktorý mu patril v čase vzniku dočasnej neschopnosti, okrem príplatku za štátnu službu v noci, príplatku za štátnu službu v sobotu a v nedeľu a príplatku za štátnu službu vo sviatok. Po uplynutí prvých desiatich dní dočasnej neschopnosti má policajt, ktorý sa stane dočasne neschopným v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania okrem prípadov uvedených v § 7, nárok už iba na náhradu služobného platu.

Z uvedených ustanovení vyplýva, že nárok na služobný plat v období pred skončením služobného pomeru mal žalobca nielen za celý mesiac máj 2011, ale aj za celý mesiac jún 2011, keďže neschopnosť služby trvala v tomto mesiaci prvýkrát len 3 dni a druhýkrát len 9 dní. V mesiaci júl 2011 mal žalobca z dôvodu trvania pracovnej neschopnosti od 22.06.2011 nárok na služobný plat len za obdobie od 01.07.2011 a od 13.07. do 31.07.2011 a v mesiaci august 2011 len za obdobie od 01.08. do 08.08.2011; v ostatných mesiacoch, vrátane septembra 2012 mal nárok len na náhradu služobného platu, nie na služobný plat.

Podľa názoru odvolacieho súdu pod dosahovaným služobným platom treba rozumieť služobný plat,

dosiahnutý v tom-ktorom kalendárnom mesiaci, a to bez ohľadu na to, či služobný plat patril za celý kalendárny mesiac alebo iba za jeho časť. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, nárok na služobný plat mal žalobca naposledy v mesiaci august 2011, ktorý, podľa názoru odvolacieho súdu, je v danom prípade rozhodný pre zistenie dosahovaného služobného platu (v pomere k počtu dní, za ktoré služobný plat patril) na účely výpočtu náhrady za stratu na služobnom plate podľa § 21 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní je žalovaný povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a na ten účel si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie (§ 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. v spojení s § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok). Žalovaný je pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.).

O trovách konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p. vzhľadom na úspech žalobcu v súdnom konaní. Žalobcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 987,31 €, a to 4x 134,00 € za 4 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, účasť na pojednávaní a podanie odvolania) + 4x 8,04 € ako režijný paušál, náhradu za stratu času za 9 hodín a 20 minút trvania cesty na pojednávanie krajského súdu 254,60 € + 164,55 € ako 20% DPH zo sumy 822,76 €.

Odvolací súd žalobcovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby a to za dopĺňujúce vyjadrenie žalobcu a to z dôvodu, že všetky dôvody žaloby je potrebné uviesť najneskôr do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia žalovaného. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súdu sú rozhodujúce dôvody rozhodnutia, nie ďalšie dodôvodňovanie rozhodnutia vo vyjadrení žalovaného správneho orgánu k žalobe a z toho dôvodu odvolací súd nepovažoval dopĺňujúce vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného nevyhnutné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Taktiež odvolací súd nepriznal žalobcovi náhradu cestovného osobným motorovým vozidlom na pojednávanie krajského súdu, vyčíslenú sumou 206,15 €, lebo právny zástupca žalobcu túto položku nezdokladoval pripojením technického preukazu použitého motorového vozidla a špecifikácie druhu použitých pohonných hmôt. Nakoniec odvolací súd žalobcovi nepriznal ani požadovanú náhradu za súdny poplatok za žalobu a odvolanie, vyčíslenú sumou 2x 70 €, keďže zo spisu nevyplýva, že by žalobca alebo jeho právny zástupca súdny poplatok zaplatil; konanie vo veciach sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov je pritom podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch oslobodené od súdnych poplatkov.

Žalovaný je povinný priznanú náhradu trov konania zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu, AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm, s.r.o., č.ú.: XY, vedený v: K., a.s. podľa § 149 ods. 1 O.s.p. do tridsiatich dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.